

Arrest

nr. 95 771 van 24 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. HOSTENS en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Gori (Georgië) waar u ook woont. U bent getrouwd met K.M. met wie u één zoon Z.M. heeft.

Vanaf 2000 bent u betrokken bij de ngo Civic Education die tegen het heersende politieke regime in Georgië gekant is.

In 2006 helpt u voor deze organisatie mee aan een onderzoek tegen Z.A., hoofd van de financiële politie van het district Midden Kartli, die betrokken is bij een aantal moorden. Uw organisatie maakt het onderzoeksrapport met daarin bezwarende informatie tegen Z.A. openbaar.

In de herfst van dat jaar wordt uw vader daarom gearresteerd en wordt u gevraagd uw activiteiten voor Civic Education stop te zetten.

Eind 2006 wordt Z.A. ontslagen omwille van de aantijgingen die uw organisatie bekend had gemaakt. In 2007 stopt u vrijwillig met uw inzet voor Civic Education en richt een eigen parkeerbedrijf op. In mei 2009 sluit u met dit bedrijf een overeenkomst met het stadsbestuur van Gori in verband met het uitbaten van een aantal parkeerplaatsen in de stad. In september 2009 overlijdt uw vader aan de gevolgen van een hartaanval nadat hij opnieuw door de politie was gearresteerd. In juni 2010 wordt Z.A. gouverneur van Midden Kartli. Aangezien hij wraak wil nemen op u, beginnen voor u vanaf dan de problemen. Eind juni 2010 wordt u opgeroepen door vice-gouverneur A.M.. Hij laat u verstaan dat u uw overeenkomst met het stadsbestuur moet stopzetten, maar dat weigert u. Op 1 augustus 2010 wordt u nogmaals opgeroepen en wordt u hetzelfde gevraagd. Als u opnieuw weigert, wordt u bedreigd. Op 8 augustus 2010 komen acht mannen bij u thuis binnenvallen. Zowel u, uw vrouw als uw zoon worden meegenomen. U weigert opnieuw de overeenkomst stop te zetten. Uw vrouw krijgt een slag op haar rug. Daarom gaat u toch met hen akkoord en ondertekent een document waarmee de overeenkomst beëindigd wordt. Op 1 september 2010 wordt u opnieuw opgeroepen door A.M. Hij eist 50.000 dollar van u en wil dat u uw bedrijf aan hem overlaat. U weigert. Als u op 15 september 2010 nogmaals opgeroepen wordt maar wederom weigert, wordt u bedreigd. Vanaf dat moment stuurt u uw vrouw en kind naar het dorp Kvelaant Ubani. Op 20 september 2010 wordt u hardhandig van thuis meegenomen. Aan het meer van Tbilisi wordt u op het hoofd geslagen. A.M. en D.K. en P.G., twee functionarissen van de gemeente Gori, zijn aanwezig. Deze laatste zegt u dat u moet betalen en uw eigendom afgeven; indien niet, zal er een strafzaak tegen u geopend worden wegens belastingontduiking. Men beschuldigt u ervan een spion voor de Russen te zijn en overheidsgeld verduisterd te hebben. U wordt geslagen en raakt buiten bewustzijn. U wordt wakker in het ziekenhuis op 21 september 2010. Op 15 oktober 2010 hoort u van uw vriend D.S., werknemer bij de politie van Gori, dat men een aantal werknemers van uw bedrijf valse verklaringen tegen u heeft laten afleggen, waardoor er strafzaken tegen u geopend worden. Dat is D.S. te weten gekomen via zijn kennis L., rechercheur bij de financiële politie. U gaat naar de notaris om uw eigendommen op naam van uw vrouw te zetten en gaat daarna naar het gemeentehuis om te onderhandelen met uw belagers. In het bijzijn van A.M. en G.T., parlamentslid voor Gori, ondertekent u een document waarmee u zagezegd 7000 euro en één van uw auto's aan hen overlaat. U zegt hen ook dat u de 50.000 dollar zal betalen. Op 5 november 2010 laat D.S. u weten dat men ook van plan is u fysiek uit de weg te ruimen. Daarom besluit u diezelfde dag Georgië te verlaten. Samen met D.S. rijdt u naar Batumi waar u met een vrachtboot illegaal naar Odessa (Oekraïne) vaart. Van daar gaat u naar Lviv waar u een tijd op de rest van uw gezin wacht, maar omwille van de gezondheidssituatie van uw vrouw komen zij u niet vervoegen. In Lviv stapt u in een vrachtwagen maar drie uur later stapt u alweer over in een gewone passagiersauto. Op die manier reist u verder naar België waar u op 1 december 2010 aankomt en diezelfde dag asiel aanvraagt. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele interne Georgische identiteitskaart, uw originele huwelijksakte, een kopie van de interne Georgische identiteitskaart van uw vrouw, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, kopies van uw diploma's en dat van uw vrouw, twee originele contracten tussen uw bedrijf en het stadsbestuur met bijlage, een kopie van een gerechtelijk document, negen originele arbeidscontracten van uw werknemers, een origineel uittreksel van de belastingdienst in verband met uw bedrijf, een originele brief van Civic Education, een kopie van een notarieel document, een origineel medisch attest van u en uw vrouw, een origineel attest in verband met uw auto's en een reeks digitaal opgeslagen artikels."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest opgesloten, vernederd en gedood worden door leden van de autoriteiten van het district Midden Kartli omdat u met de ngo Civic Education bezwarende informatie over Z.A., de latere gouverneur van de regio Midden Kartli, had openbaar gemaakt in verband met een aantal moordzaken (CGVS p. 10). Het commissariaat-generaal is echter van mening dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw asielaanvraag.

Vooreerst zijn uw verklaringen over de **oorzaak van al uw problemen absoluut niet geloofwaardig**. U verklaart meermaals dat de oorzaak van uw problemen de volgende is: het feit dat u voor de organisatie Civic Education onderzoek deed naar de betrokkenheid van Z.A. bij verschillende moorden (onder andere op een jongeman genaamd V. in 2006) en dat u deze informatie bekend maakte waardoor Z.A. ontslagen werd uit zijn toenmalige functie als hoofd van de financiële politie van Midden Kartli.

Als hij in juni 2010 gouverneur van Midden Kartli wordt, wil hij om deze reden wraak nemen; vanaf dat moment beginnen de problemen voor u (CGVS p. 6, p. 10 & p. 12-13).

Over deze oorzaak legt u echter dermate vage en inconsistente verklaringen af dat ze ongeloofwaardig worden.

Meer concreet verwijst u naar de moord op de jongeman V. die Z.A. zou gepleegd hebben en die uw organisatie heel actief bekend maakte in uw regio.

Als u gevraagd wordt of u meer weet over die moord op V., verklaart u "ik weet het niet meer".

U verklaart dat die moord in 2006 plaatsvond, maar wanneer in dat jaar weet u niet.

U weet evenmin waar deze moord zou hebben plaatsgevonden.

Ook kan u over de precieze omstandigheden van die moord niets zeggen. U verklaart dat u de broer van V. in 2006 ontmoette in het dorp Jaiasheni in het kader van deze moord, maar hoe die broer heet of wanneer precies u hem ontmoette kan u niet zeggen.

U verklaart dat uw organisatie nog steeds in 2006 een rapport doorgaf aan de ombudsman met daarin bezwarende informatie tegen Z.A.; wanneer in 2006 dat gebeurde herinnert u zich echter niet.

Als u gevraagd wordt welke informatie er precies in dat rapport stond waaruit bleek dat Z.A. bij de moord op V. betrokken was, antwoordt u uitermate vaag: 'Veel feiten. Eigenlijk veel feiten van verschillende moorden en slagen. De beste oplossing volgens ons was zijn arrestatie als moordenaar'.

Als u nogmaals gevraagd wordt wat er concreet in dat rapport stond, blijft u het antwoord schuldig. Ook over de andere moorden en mishandelingen waar Z.A. bij betrokken zou zijn, weet u niets te zeggen (CGVS p. 10-11).

Deze verklaringen zijn absoluut niet geloofwaardig.

U verklaart immers dat uw organisatie Civic Education onderzoeken voerde naar moorden waarbij Z.A. zou betrokken zijn (en die op V. in het bijzonder) en slagen die Z.A. uitgedeeld zou hebben en die informatie openbaar maakte zodat Z.A. uiteindelijk ontslagen werd.

U verklaart hierbij dat u persoonlijk actief betrokken was bij elk van deze onderzoeken: met uw organisatie ging u getuigen ondervragen (onder andere de broer van V.) en allerlei feiten over de moord op V. verzamelen (nl. de zaak onderzoeken en nagaan hoe het allemaal gebeurd was) en stelde u een onderzoeksrapport op (CGVS p. 10-11).

Welnu, als u daadwerkelijk heel nauw betrokken was bij deze moordonderzoeken naar Z.A. en daarover zelfs een rapport opstelde en aan de ombudsman bezorgde (dat later aan zelfs aan het parlement werd overgemaakt), kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u meer weet van een aantal essentiële elementen rond de moord op V. (zoals het tijdstip, de locatie en de omstandigheden van de moord), dat u weet hoe het slachtoffer en diens broer precies heten en wanneer u de broer interviewde over de moord, dat u kan zeggen welke bezwarende informatie precies in het rapport stond en wanneer u dat aan de ombudsman gaf en dat u meer informatie kan geven over de andere moorden en slagen waarbij Z.A. betrokken was.

Dit is in casu echter niet het geval.

Ter staving van uw inzet voor het Civic Education Office of Shida Kartli legt u een brief van deze organisatie neer (document 12).

De inhoud van de brief is echter niet van die aard dat het de hierboven vermelde flagrante anomalieën en inconsistenties zou kunnen herstellen in uw voordeel.

De brief vermeldt immers enkel dat u betrokken was bij de logistieke afdeling van deze organisatie en logistieke en technische zaken uitvoerde en somt summier een aantal positieve karakteristieken van u op. Van uw vermeende betrokkenheid bij het inhoudelijk onderzoeken van de criminele daden van Z.A. – zoals u beweert – wordt niets gezegd.

Rekening houdend met bovenstaande elementen, kan geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw bewering als zou u in dienst van Civic Education inhoudelijk betrokken zijn geweest naar onderzoeken tegen Z.A. en daaromtrent informatie openbaar hebben gemaakt.

Dit is een uiterst belangrijk en zwaarwichtig element aangezien dit raakt aan de kern van uw asielrelaas. U verklaarde immers dat uw betrokkenheid bij deze onderzoeken dé oorzaak was van al uw latere problemen in Georgië.

Alle vervolgingsfeiten die u later zou hebben meegemaakt, zouden hiervan het gevolg zijn. Het is immers om deze reden dat Z.A. wraak op u zou willen nemen (CGVS p. 12-13).

Aangezien hierboven omstandig werd aangetoond dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan de oorzaak van uw problemen, kan er ook **onmogelijk geloof worden gehecht aan de latere problemen** die u als gevolg daarvan zou ondervonden hebben.

Deze problemen omvatten de arrestatie van uw vader; het feit dat men zijn houtbedrijf wou afpakken en dat men hem beschuldigde van een Russische spion te zijn (CGVS p. 12); uw oproepingen naar de gemeentediensten van Gori nadat Z.A. in juni 2010 gouverneur was geworden (waarbij onder andere vice-gouverneur A.M. aanwezig was) met de eis om uw parkingovereenkomst vrijwillig stop te zetten en later met de eis om uw zaak en bezittingen aan de lokale machthebbers over te laten (CGVS p. 13, p. 14); de inval in uw huis op 8 augustus 2010 en de slag die uw vrouw daarbij op haar rug zou gekregen hebben; uw meename op 20 september 2010 naar het meer van Tbilisi en de daarbij horende beschuldiging van een Russische spion te zijn, bedreigingen en slagen waardoor u in het ziekenhuis zou beland zijn (CGVS p. 14-15); de valse strafzaken die tegen u geopend zouden zijn wegens belastingontduiking en het stelen van overheids gelden die onder andere gebaseerd waren op geësceneerde ondervragingen van een aantal van uw medewerkers (CGVS p. 16-17); en het feit dat Z.A. uiteindelijk de opdracht zou gegeven hebben om u fysiek uit de weg te ruimen (CGVS p. 16-17).

De **documenten** die u voorlegde, kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. U legde een aantal documenten neer in verband met de problemen die u zou hebben meegemaakt, meer bepaald een overeenkomst met bijlage tussen uw bedrijf en het stadsbestuur van Gori dd. 25.05.2009 in verband met parkeerplaatsen in de stad (document 8), een tweede overeenkomst tussen uw bedrijf en het stadsbestuur dd. 9.08.2010 (document 9), een gerechtelijk document dd. 21.02.2011 (document 17), de overlijdensakte van uw vader dd. 10.09.2009 (document 7), een medisch attest van uw vrouw dd. 20.01.2011 (document 15) en een eigen medisch attest dd. 6.01.2011 (document 14). Welnu, net omdat de door u opgesomde problemen niet aannemelijk zijn omdat ook de oorzaak van deze problemen allerminst geloofwaardig is (zie boven), kunnen deze documenten op geen enkele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas herstellen.

Er kan dus geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u uw overeenkomst van 25 mei 2009 met het stadsbestuur van Gori in verband met de parkeerplaatsen hebben moeten stopzetten op 9 augustus 2010 omwille van de redenen die u hiervoor aanhaalt.

De overlijdensakte van uw vader vermeldt dat hij bezweek aan een hartaanval, maar waar en in welke omstandigheden dat zou gebeurd zijn kan hieruit niet afgeleid worden.

Hierdoor en mede door uw eerdere ongeloofwaardige verklaringen komt uw bewering als zou uw vader een hartaanval gekregen hebben op 10 september 2009 tijdens een arrestatie (CGVS p. 7) ernstig in diskrediet.

Dat u als gevolg daarvan een depressie opgelopen zou hebben, zoals u beweert en het medisch attest dd. 6.01.2011 moet aantonen, is bijgevolg ook niet aannemelijk.

U verklaart dat het medisch attest van uw vrouw dd. 20.01.2011 te maken heeft met de slag die ze op haar rug kreeg op 8 augustus 2010 (CGVS p. 7 & p. 13-14).

Niet alleen is dit niet geloofwaardig zoals hierboven reeds aangetoond, het is ook weinig aannemelijk dat zij hiervoor pas meer dan vijf maanden later medische hulp zou ingeroepen hebben als ze door die slag een ernstige verwonding als een beschadigde ruggenwervel opgelopen zou hebben en u op dat moment naar eigen zeggen levensgevaar voelde (CGVS p. 7 & p. 14).

Verder verklaart u dat men tegen u een aantal valse strafzaken opende, meer bepaald wegens belastingontduiking, stelen van overheids geld en spionage. Dat zou onder andere gebeurd zijn op basis van gedwongen verklaringen die uw medewerkers afgelegd zouden hebben.

Wie van uw medewerkers die valse verklaringen zouden gedaan hebben, weet u echter niet; evenmin als wat ze tegen u verklaard hadden (CGVS p. 15 & p. 17).

Ter staving van de valse beschuldiging van belastingontduiking legt u een gerechtelijk document dd. 21.02.2011 neer (CGVS p. 4).

In verband met dit document dient opgemerkt te worden dat het slechts om een kopie gaat waardoor de bewijswaarde van dit stuk reeds verminderd wordt. Nochtans had u verklaard dat u het origineel exemplaar nog zou bezorgen aan de Belgische asielinstanties, wat tot op heden nog niet gebeurd is.

U verklaart dat dit document in uw bezit kwam via een email die u van uw vriend D.S. (werkzaam bij de politie van Shida Kartli) kreeg in het onthaalcentrum waar u in België verblijft; daarbij gebruikte hij niet zijn eigen emailadres maar dat van iemand anders – wiens emailadres weet u echter niet.

Ook hoe dit document in D.S.'s bezit kwam, weet u niet.

Ook wat op dit moment de stand van zaken is in verband met deze beschuldiging van belastingontduiking, weet u niet (CGVS p. 4-5).

Welnu, eerder werd reeds aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verhaal dat u vervolgd zou worden omwille van uw activiteiten voor Civic Education.

Er kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van die activiteiten valselijk zou worden beschuldigd. Deze vaststelling wordt nog versterkt door uw vage en inconsistente verklaringen over deze beschuldigingen en het document dat u in dit verband voorlegt.

Als u door de lokale autoriteiten daadwerkelijk valselijk zou beschuldigd worden, kan van u op zijn minst verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van uw medewerkers die betrokken zouden zijn bij deze beschuldiging en van het gerechtelijk document dat u van D.S. per email kreeg.

Uw onwetendheid op dit vlak is des te ongeloofwaardig omdat u verklaarde dat het via diezelfde D.S. op de hoogte werd gebracht van de valse beschuldigingen tegen uw persoon en dat D.S. zich ging informeren over uw problemen bij zijn collega (CGVS p. 15-16 & p. 16-17). Via deze vriend kon u zich dus informeren en zou u dus op de hoogte kunnen zijn van de details van de zaak die tegen u werd opgestart. Dit is hier echter absoluut niet het geval.

Deze vaststellingen doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De andere documenten die u neerlegt zijn evenmin van die aard dat ze bovenstaande beslissing zouden kunnen veranderen.

Uw interne identiteitskaart en die van uw vrouw, uw huwelijksakte en de diploma's van u en van uw vrouw bevatten louter gegevens over de identiteit van u en uw vrouw en jullie echtelijke situatie en jullie opleiding, die hier niet betwist worden.

Het attest van de belastingdienst en de drie werkcontracten tonen aan dat u zaakvoerder was van de firma Gor-Gori en dat u daar een aantal personeelsleden in dienst had, maar tonen niets aan in verband met de problemen die u zou meegemaakt hebben.

Het document van de notaris bewijst dat u uw eigendommen aan uw vrouw overliet op 15 oktober 2010, maar daaruit kan geenszins afgeleid worden dat dat gebeurde omwille van de problemen die u meegemaakt zou hebben zoals u beweert (CGVS p. 16).

Het uittreksel van het Ministerie van Binnenlandse Zaken dd. 27.01.2011 vermeldt enkel dat u één van uw auto's (i.e. een Mercedes) niet meer op uw naam staat sinds 2010, maar toont op geen enkele manier aan dat u tijdens één van uw oproepingen naar de gemeentediensten (die überhaupt niet geloofwaardig zijn zoals reeds omstandig aangetoond) uw auto overliet aan één van de functionarissen daar.

De USB-stick bevat volgens u informatie over Z.A., over de Minister van Binnenlandse Zaken van Georgië en over mensen die onschuldig in de gevangenis zitten, maar u verklaart dat uw persoonlijke problemen nergens vermeld worden en dat het enkel gaat om algemene informatie over wat er tegenwoordig in Georgië gebeurt (CGVS p. 8). Bijgevolg heeft deze informatie geen bewijswaarde ten opzichte van de door u aangehaalde persoonlijke problemen.

De brief van Civic Education werd reeds eerder besproken.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw reisroute en de daarbij gebruikte documenten niet geloofwaardig is.

Zo verklaart u dat u in 2000 of 2003 een internationaal Georgisch paspoort had gekregen, maar dat dit document 'waarschijnlijk in Georgië is'. Onmiddellijk daarna verklaart u dat u niet weet waar dat paspoort nu is en dat u alle documenten thuis had liggen (CGVS p. 8).

U verklaart dat u Georgië illegaal met de boot verliet van Batumi naar Odessa (Oekraïne), via een vriend van uw vriend D.S. van wie u denkt dat hij ook bij de politie werkte.

Hoe die geregeld had dat u illegaal op de boot kon meevaren, weet u niet.

In Oekraïne ging u met een auto, een vrachtwagen en opnieuw een auto naar België. U vermoedt dat u via Polen en Duitsland reed. U verklaart niets gemerkt te hebben van een douane of grensovergang onderweg; daarop verklaart u dat er wel een slagboom was waarbij de chauffeur geld moest betalen.

U verklaart dat u van Oekraïne tot België enkel uw interne Georgische identiteitskaart op zak had maar dat u nergens persoonlijke identiteitscontrole kreeg – of er andere identiteitsdocumenten voor u voorzien waren weet u niet (CGVS p. 8-9).

Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst in de Schengenzone – zeker aan de Poolse grens waar u de Schengenzone binnenkwam – intensieve controles op clandestiene reizigers en illegale handelswaar en strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u zo slecht op de hoogte bent van het verloop van uw reisroute, dat u zonder geldig paspoort het grondgebied van de Schengenzone zou betreden hebben en dat u aan de buitengrens van de EU geen identiteitscontrole zou gehad hebben.

Gezien het belang dat u had bij het wetslagen van uw vertrek naar het buitenland om er internationale bescherming te zoeken tegen uw problemen, is het ook weinig aannemelijk dat u 4 dergelijke incoherente verklaringen aflegt over uw internationaal paspoort.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw internationaal paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze van uw vertrek, verborgen te houden.

Deze vaststellingen vormen bovendien een verdere bevestiging van het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas.

Gelet op alle bovenstaande elementen dient geconcludeerd dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u door leden van de lokale autoriteiten van uw district vervolgd worden omdat u als medewerker van de ngo Civic Assistance bezwarende informatie tegen Z.A., gouverneur van Midden Kartli, had openbaar gemaakt in verband met een aantal moordzaken."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 september 2012 een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Hij wijst erop dat de moord op V. en het onderzoek ernaar, dateren van 2006 en hekelt het feit dat van hem verwacht werd *"de feiten zes jaar na datum na te vertellen, hetgeen niet evident is"*.

Verzoeker laat gelden dat hem niet gevraagd werd waarom hij zich geen details kan herinneren van deze moord; hij voert aan dat hij aan een zware depressie lijdt die werd vastgesteld door een psychiater en dat hij antipsychotica en antidepressiva neemt *"die zonder twijfel een invloed hebben op de emotionele toestand en het geheugen van Verzoeker"*.

Verzoeker stelt dat hij de problemen die voortvloeiden uit zijn onderzoek bij de NGO, *"wel gedetailleerd en op doorleefde wijze kan vertellen"*. Hij wijst erop dat hij ter staving hiervan verschillende documenten heeft neergelegd, waarvan de USB-stick *"niet eens werd onderzocht"*.

Hij besluit dat zijn problemen dan ook niet zonder meer als ongeloofwaardig kunnen worden afgedaan. en dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft, vanwege zijn activiteiten voor de NGO "Civic Education".

Verzoeker voert een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij stelt dat hij heeft aangetoond dat hij bij terugkeer naar zijn land, zal onderworpen worden aan onmenselijke en vernederende behandelingen, en zelfs riskeert vermoord te worden.

Hij stelt dat hij geen bescherming kan krijgen in zijn land van herkomst, gezien hij vervolgd wordt door staatsactoren. Hij merkt nog op dat Z.A. ondertussen vice-minister van energie en natuurlijke rijkdommen geworden is.

Verzoeker stelt zich het recht voor te behouden om nog een stuk neer te leggen, met name het origineel van het gerechtelijk document met betrekking tot de valse beschuldiging van belastingontduiking, *"gelet op het feit dat het bekomen van stukken via het thuisfront niet zonder gevaar is"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming toe te kennen.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De commissaris-generaal stelde vooreerst vast dat verzoeker de oorzaak van zijn problemen niet aannemelijk maakt, gelet op zijn vage en inconsistente verklaringen daaromtrent.

In zijn verzoekschrift hekelt verzoeker het feit dat van hem verwacht werd *“de feiten zes jaar na datum na te vertellen, hetgeen niet evident is”*.

Verzoeker voert tevens aan dat hij aan een depressie lijdt die werd vastgesteld door een psychiater en verklaart dat hij antipsychotica en antidepressiva neemt die volgens hem *“zonder twijfel een invloed hebben op de emotionele toestand en het geheugen van Verzoeker”*.

De Raad wijst erop dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven.

Bovendien staat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk; de aangehaalde gebeurtenissen zijn evenwel dermate ingrijpend en fundamenteel dat verzoeker, ondanks de traumatische ervaring, bij machte moet zijn een coherent en correct verhaal te vertellen (RvS, nr. 150.619 van 25 oktober 2005).

Aldus kan van verzoeker verwacht worden dat hij kennis draagt over een aantal essentiële elementen zoals het tijdstip, de locatie en de omstandigheden van de moord op V., dat hij weet hoe het slachtoffer en diens broer precies heten, wanneer hij de broer interviewde over de moord, dat hij kan zeggen welke bezwarende informatie precies in het rapport stond en wanneer hij dat aan de ombudsman gaf, dat hij meer informatie kon geven over de andere moorden en slagen waarbij Z.A. betrokken was, gezien verzoeker verklaarde dat hij heel nauw betrokken was bij de moordonderzoeken naar Z.A. en daarover zelfs een rapport opstelde en aan de ombudsman bezorgde.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij aan een depressie lijdt en antipsychotica en antidepressiva neemt *“die zonder twijfel een invloed hebben op de emotionele toestand en het geheugen van verzoeker”*, merkt de commissaris-generaal in zijn nota van 18 oktober 2012 terecht op dat het attest dat verzoeker bijbrengt niet kan worden beschouwd als een uitgebreid psychiatrisch verslag; het attest werd opgesteld op aangeven van verzoeker en mogelijks gebaseerd op een éénmalig consult (RvV nr. 69.520 van 28 oktober 2011).

Uit niets blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om verhoord te worden in het kader van zijn asielprocedure, noch dat de door hem voorgehouden *“zware depressie”* en de medicatie die hij hiervoor neemt van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde vaagheden en onwetendheden onverkort geldig blijven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, wordt geen geloof gehecht aan de oorzaak van de door verzoeker beweerde problemen.

In zijn verzoekschrift (zie p. 4) laat verzoeker gelden dat hij de problemen die voortvloeiden uit zijn onderzoek bij "Civic Education", *"wel gedetailleerd en op doorleefde wijze kan vertellen"* en dat hij ter staving hiervan verschillende stukken heeft neergelegd, waaronder een USB-stick die (zie p. 5) *"niet eens werd onderzocht"*.

De Raad wijst erop dat het feit dat verzoeker zijn latere problemen *"wel gedetailleerd en op doorleefde wijze kan vertellen"*, geen afbreuk doet aan de talrijke vaagheden en inconsistenties aangaande de oorzaak van zijn problemen, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die er volgens hem zouden zijn uit voortgevloeid.

De loutere opsomming door verzoeker van de documenten die hij heeft neergelegd, kan evenmin de omstandige motivering dienaangaande in de bestreden beslissing weerleggen; de Raad neemt deze motivering dan ook over.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de bijgebrachte USB-stick niet eens werd onderzocht, stelt de Raad vast dat deze grief feitelijke grondslag mist, gezien de commissaris-generaal in zijn beslissing stelt dat de USB-stick volgens verzoeker informatie bevat over Z.A., over de Minister van Binnenlandse Zaken van Georgië en over mensen die onschuldig in de gevangenis zitten, maar dat verzoekers persoonlijke problemen nergens vermeld worden en dat het enkel gaat om algemene informatie over wat er tegenwoordig in Georgië gebeurt, wat geen bewijswaarde heeft voor de door verzoeker aangehaalde problemen.

Dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift het recht voorhoudt om nog een stuk neer te leggen, namelijk het origineel van het gerechtelijk document met betrekking tot de valse beschuldiging van belastingontduiking, doet evenmin afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing, gezien verzoeker tot op heden dit stuk niet heeft voorgelegd.

De Raad hecht dan ook geen geloof aan de door verzoeker verklaarde problemen omwille van zijn tewerkstelling bij "Civic Education".

De commissaris-generaal stelde ten slotte nog vast dat de verklaringen van verzoeker over zijn reisroute en reisdocumenten niet geloofwaardig zijn:

"Zo verklaart u dat u in 2000 of 2003 een internationaal Georgisch paspoort had gekregen, maar dat dit document 'waarschijnlijk in Georgië is'.

Onmiddellijk daarna verklaart u dat u niet weet waar dat paspoort nu is en dat u alle documenten thuis had liggen (CGVS p. 8).

U verklaart dat u Georgië illegaal met de boot verliet van Batumi naar Odessa (Oekraïne), via een vriend van uw vriend D.S. van wie u denkt dat hij ook bij de politie werkte. Hoe die geregeld had dat u illegaal op de boot kon meevaren, weet u niet.

In Oekraïne ging u met een auto, een vrachtwagen en opnieuw een auto naar België. U vermoedt dat u via Polen en Duitsland reed. U verklaart niets gemerkt te hebben van een douane of grensovergang onderweg; daarop verklaart u dat er wel een slagboom was waarbij de chauffeur geld moest betalen.

U verklaart dat u van Oekraïne tot België enkel uw interne Georgische identiteitskaart op zak had maar dat u nergens persoonlijke identiteitscontrole kreeg – of er andere identiteitsdocumenten voor u voorzien waren weet u niet (CGVS p. 8-9).

Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst in de Schengenzone – zeker aan de Poolse grens waar u de Schengenzone binnenkwam – intensieve controles op clandestiene reizigers en illegale handelswaar en strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u zo slecht op de hoogte bent van het verloop van uw reisroute, dat u zonder geldig paspoort het grondgebied van de Schengenzone zou betreden hebben en dat u aan de buitengrens van de EU geen identiteitscontrole zou gehad hebben.

Gezien het belang dat u had bij het wetslagen van uw vertrek naar het buitenland om er internationale bescherming te zoeken tegen uw problemen, is het ook weinig aannemelijk dat u 4 dergelijke incoherente verklaringen aflegt over uw internationaal paspoort."

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet in op deze motivering, waardoor ze onverkort geldig blijft en door de Raad wordt overgenomen.

De Raad deelt dan ook het vermoeden van de commissaris-generaal dat verzoeker zijn internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door hem verkregen visum voor zijn reis naar België, het moment en de wijze van zijn vertrek, verborgen te houden.

Ook deze vaststellingen keren zich tegen de geloofwaardigheid van verzoeker.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd, bijgestaan door zijn advocaat, tijdens zijn verhoor op 25 juni 2012 op het Commissariaat-generaal, afgenomen met behulp van een tolk die de Georgische taal machtig is, bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die deze afdoende motiveren.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE